

בא יו"ד שבט חט"ז

הצמח צדק ציוה לאדמו"ר נ"ע לאכול את הסוכריות - שנתן לו בהכנסו לחדר - לפני פסח, ולא אמר לו להפקיר אותם כי זהו היפך הכבוד. ע"ד מנהג החסידים שהיו אוכלים את החמץ שקיבלו מרבתינו נשיאנו. וההוראה: עד כמה חשוב לחנך לקיים מנהגי החסידים.

ידוע הסיפור שהצמח צדק ציוה לאדמו"ר נ"ע לאכול את הסוכריות - שנתן לו בהכנסו לחדר - לפני פסח. וצריך להבין מדוע לא אמר לו להפקיר אותם ולהוציא אותם לרשות הרבים (ואז יוכל לקחת אותם אחרי פסח, ובפרט שזהו רק תערובת חמץ, ובטל בשישים לפני פסח).

ויובן בהקדים מנהג החסידים שהיו אוכלים או שותים את החמץ שקיבלו מרבתינו נשיאנו, ולא מכרו את החמץ לגוי. והטעם יש לומר מפני שזהו היפך הכבוד.

[שקו"ט האם מתבטלת הקדושה כשמוכר לגוי].

ועפ"ז יובן שגם הפקר הוא היפך הכבוד. (דלהסברה שהפקר פירושו ששייך לכולם, ה"ז כאילו נותן לכל הגויים בכלל כולם, ולהסברה שאינו שייך לאף אחד הרי זה היפך הכבוד).

וההוראה: עד כמה חשובה החינוך לקיים מנהגי החסידים, שהצמח צדק אמר לאדמו"ר נ"ע לאכול את החמץ אף שרצה כ"ק אדנ"ע להחזיקם, והיה יכול למכרו, אף שלא הבין את החיסרון שבמכירה לנכרי וכו'.